

Dr. Bagi Ügyvédi Iroda

Dr. Bagi Éva ügyvéd

Környezetvédelmi-, európai bank-és biztosítási szakjogász

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGA
részére

BUDAPEST
Donáti u. 35-45.
1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1042 - 0/2013
Érkezett:	2013 JÚL 03.
Példány:	1
Melléklet:	2 db
Közeleltiroda:	Itt

Ügyfelem, a **RYAS REKLÁM Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság** (székhely: 4025 Debrecen, Külső Vásártér 15., cégjegyzékszám: 09-09-013377, képviselő: Orosz Sándor ügyvezető) képviselében, **(F/I: ügyvédi meghatalmazás)** Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének a hirdetmények, hirdető-berendezések létesítésének, elhelyezésének szabályozásáról szóló 65/2012. (XII. 13.) önkormányzati rendeletével szemben az Abtv. 26. § (2) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem a Tisztelt Alkotmánybíróság elé:

I./

Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének a hirdetmények, hirdető-berendezések létesítésének, elhelyezésének szabályozásáról szóló 65/2012. (XII. 13.) rendeletének 7. §-a az alábbiaknak megfelelően rendelkezik a városban elhelyezett hirdető-berendezések eltávolítására vonatkozóan:

„7. § (1) Haladéktalanul el kell távolítani:

- a) ezen rendelet szabályainak nem megfelelően elhelyezett,
- b) idejét múlt,
- c) nem megfelelően karbantartott,
- d) egyéb jogszabályi előírásokba ütköző tartalmú,
- e) a városképbe nem illeszkedő hirdető-berendezést.

(2) Amennyiben a hirdető-berendezés tulajdonosa, vagy a reklámozó a berendezést nem távolítja el, - a településképi kötelezési eljárás szabályai szerint - a hirdető-berendezés elbontása, eltávolítása elvégezhető”.

A fenti rendelkezések alkalmazásának határidejét, a hatálybalépés ütemezését a hivatkozott rendelet 9. §-a az alábbiaknak megfelelően szabályozza:

„9. § Az e rendelet hatályba lépése előtt jogszerűen elhelyezett azon hirdetményt és hirdető-berendezését, amely e rendelet szabályaiba ütközik, az azzal rendelkezni jogosult köteles:

- a) belterületen az előkertekben, kerítésen és épületeken 2013. március 31-ig,
- b) a védett területeken 2013. június 30-ig,
- c) a belterület egyéb részein 2014. december 31-ig,

eltávolítani, illetve a reklámozási tevékenységet megszüntetni, vagy ha azzal a jogellenes állapot megszüntethető, a jogszabályi előírásoknak megfelelően köteles a hirdetőberendezést és hirdetményt átalakítani, továbbá fennmaradása érdekében a helyi településképi rendelet bejelentési eljárásra vonatkozó szabályai szerint azt bejelenteni. Ellenkező esetben a településképi kötelezés szabályait kell alkalmazni”.

A hivatkozott önkormányzati rendeletet jelen beadványomhoz F/2. számon mellékelten csatolom.

Álláspontom szerint Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének a hirdetmények, hirdető-berendezések létesítésének, elhelyezésének szabályozásáról szóló 65/2012. (XII. 13.) rendeletének 7. §-a súlyos alkotmányossági aggályokat vet fel, illetve az Alaptörvénybe ütközik az alábbiak miatt:

A hivatkozott önkormányzati rendelet az 1. §-ban foglaltak értelmében azzal a céllal született, hogy Debrecen Megyei Jogú Város történeti hagyományainak, építészeti értékeinek, idegenforgalmi nevezetességeinek, valamint a város arculati értékeinek védelme érdekében a hirdető-berendezések, hirdetmények (különösen reklám, reklámberendezés) elhelyezésének, alkalmazásának követelményeiről és tilalmáról szóló szabályozási rendet megalkossa. Álláspontom szerint azonban a hivatkozott jogszabály – különös tekintettel az általam hivatkozott 7. §-a – a fenti célok megvalósítására alkalmatlan, hiszen az eltávolítandó hirdető-berendezések körét olyan megfoghatatlan általánossággal nevesíti, illetve írja körül, mely alapján nem határozható meg pontosan és egyértelműen, hogy mely hirdető-berendezések fennmaradása sérti a városképet, következésképpen így nem szolgálhatja a város arculatának megvédését. A rendelet hivatkozott rendelkezései Ügyfelem, illetve a hirdető-berendezések fenntartásával, üzemeltetésével üzletszerűen foglalkozó társaságok Alaptörvényben foglalt alkotmányos jogait, illetve jogos érdekeit sérti, hiszen mivel a rendelet nem határozza meg egyértelműen és kézzelfoghatóan az eltávolítandó hirdető-berendezések körét, ezért potenciálisan gyakorlatilag a városban felállított bármely hirdető-tábla sértheti a városképet, következésképpen az önkormányzat illetékes hatósága bármely tábla eltávolítására kötelezheti az érintett hirdető-berendezés tulajdonosát. A hivatkozott jogszabályhely tehát korlátlan teret enged a hatósági jogalkalmazói önkénynek, hiszen a hatóság saját egyedi mérlegelése alapján döntheti el, hogy mely hirdető-berendezések tulajdonosait kötelezi a tábla eltávolítására, illetve melyekét nem.

A hivatkozott jogszabályhely az alábbiak szerint határozza meg az eltávolítandó hirdető-berendezések körét:

- idejét múlt hirdető-berendezések
- nem megfelelően karbantartott hirdető-berendezések
- egyéb jogszabályi előírásokba ütköző tartalmú hirdető-berendezések
- a városképbe nem illeszkedő hirdető-berendezések

A rendelet a fenti kategóriák közül kizárólag az idejét múlt hirdető-berendezéseket definiálja az értelmező rendelkezések körében az alábbi tartalommal: „12./ *idejét múlt hirdetmény: minden olyan hirdetmény, amely meghatározott időpont(ok)hoz, évszakokhoz kapcsolódó eseményekről, rendezvényekről, akciókról nyújt tájékoztatást, és az azon feltüntetett időponttól számított 3 nap eltelt, vagy amelynek információ tartalma az idő múlása következtében aktualitását és célját veszítette*”.

Álláspontom szerint a fenti definíció sem ad egyértelmű meghatározást az idejét múlt hirdető-berendezések kategóriája vonatkozásában (hiszen szintén meglehetősen általános megfogalmazásokat tartalmaz), a nem megfelelően karbantartott, illetve a városképbe nem illeszkedő hirdető-berendezés fogalomkörére azonban a rendelet semmilyen eligazítást nem ad, melynek hiányában ezen – egyébként is megfoghatatlan – fogalmak tartalma nem egyértelműsíthető. A városképbe illeszkedés ugyanis objektíve nem határozható meg, a városkép pedig egyébként is egy szélsőségesen értelmezhető, szubjektív értékítéleten alapuló, egyedi megítéléstől függő kategória, ezáltal jogszabályi környezetbe nem - vagy legfeljebb csak szigorúan definiáltan – illeszthető, hiszen a jogszabályokkal szemben jogos elvárás, hogy konkrét, egzakt elvárásokat határozzanak meg a kötelezettségek címzettjei számára. A fentiekhez hasonló aggályokat vet fel a „nem megfelelően karbantartottság” kategóriája, mely szintén csupán egyedi, szubjektív megítélés alapján határozható meg, következésképpen szintén megteremti a korlátlan hatósági jogalkalmazói önkény lehetőségét.

A hivatkozott jogszabályhely Ügyfelem Alaptörvényben foglalt jogait és egyéb jogos érdekeit sértik, hiszen Debrecen Megyei Jogú Város területén jelenleg hozzávetőleg 80 darab hirdető-berendezéssel rendelkezik, melyeket egyébként rendszeresen karbantart, azokat a szükséges építéshatósági engedélyek birtokában építette, illetve tartja fenn, tevékenységével összefüggésben pedig immár több, mint két évtizede jelentős nagyságrendű helyi iparüzési adóval gyarapítja a város költségvetését. A hivatkozott jogszabályhely azonban megteremti annak reális lehetőségét, hogy Ügyfelem eddig jogszerűen és eredményesen végzett tevékenységének a város belterületére eső részét (mely a vállalkozás egészének jelentős szegmensét érinti) Debrecen Megyei Jogú Város

Önkormányzat ellehetetlenítse, és Ügyfelemet – önkényesen, saját szubjektív, pillanatnyi megítélése szerint - a jogszerűen emelt és fenntartott hirdető-berendezések eltávolítására kötelezze, illetve azokat Ügyfelem költségére elbontsa.

III./

Álláspontom szerint a hivatkozott jogszabályhelyek ellentétesek az Alaptörvény alábbi rendelkezéseivel:

Magyarország Alaptörvénye védendő alapelveként deklarálja a Nemzeti Hitvallás részeként a jogállamiság elvét, melynek alapvető eleme, hogy a jogszabályok mindenki számára egyértelmű, objektíven értelmezhető kötelezettségeket határozzanak meg, melyet álláspontom szerint a hivatkozott jogszabályhely súlyosan sért. A hivatkozott rendelet továbbá azáltal is súlyosan sérti a jogbiztonság elvét, hogy a 2013. január 1. napját követő hatálybalépést követően már 2013. március 31. napjáig elbontani rendeli a rendelet – egyébként megfoghatatlan - szabályaiba ütköző, épületeken, előkertekben, kerítéseken elhelyezett hirdető-berendezéseket, vagyis a kötelezettek számára nem ad megfelelő határidőt ahhoz, hogy a rendelet előírásainak megfelelően járjanak el. A fentiek álláspontom szerint azért is különösen sértik a jogbiztonság elvét, mivel ilyen rövid idő alatt a fentiek szerinti hirdető-berendezések tulajdonosai még arról sem tudhatnak meggyőződni, hogy az önkormányzati hatóságok álláspontja szerint hirdető-berendezéseik beleütköznek-e a hivatkozott jogszabályi tilalomba, annak megítélése ugyanis kizárólag a hatóság jogalkalmazásától függ, objektíve nem határozható meg.

Az Alaptörvény alábbi rendelkezései szintén deklarálják a hivatali jogalkalmazói önkény tilalmát, holott a hivatkozott önkormányzati rendelet éppen az önkényes hatósági jogalkalmazás számára teremt korlátlan lehetőséget:

„Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.”

Az Alaptörvény Alapvetései között:

B) cikk (1) bekezdése: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”

R) cikk (1) bekezdése: „Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.”

T) cikk (3) bekezdése: „Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.”

A hivatkozott jogszabályhely a fentiekkel nem csupán az Alaptörvény, de a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény alapvető szintű rendelkezéseit is megsérti: „2. § (1) A jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.”

A hivatkozott jogszabályhely ugyanis nem határozza meg egyértelműen az eltávolításra kötelezett hirdető-berendezések körét, vagyis nem rendelkezik egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal.

Az Alaptörvény Alapvetés című fejezetének M) cikke értelmében: (1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

A hivatkozott jogszabályhely alkalmas arra, hogy gyakorlatilag teljes egészében ellehetetlenítse Debrecenben a hagyományos belvárosi reklámtáblák útján történő reklámozást, mellyel számos vállalkozást sodor a megszűnésbe kellő indok nélkül, illetve megteremti annak lehetőségét, hogy a hatósági jogalkalmazói önkény függvényében egyes vállalkozások számára megtiltsa a reklámozást, míg mások számára – a korábbi

versenyhelyzetet kiiktatva – behozhatatlan előnyöket biztosít. A fentiek értelmében tehát a hivatkozott jogszabályhely ellentétes a vállalkozás szabadságának és a tisztességes verseny Alaptörvényben védett alapelveivel, azokat súlyosan sérti, hiszen megteremt a piaci viszonyokba történő önkényes beavatkozás lehetőségét.

Álláspontom szerint tehát a hivatkozott rendelet súlyosan sérti az Alaptörvény idézett rendelkezéseiben megfogalmazott alapelveit, hiszen az Ügyfelem és versenytársai által a szóban forgó ágazatban több évtizede végzett, a társadalom számára hasznos, érték-, és munkahely teremtő munka végzését, valamint az érintettek vállalkozási szabadságának gyakorlását ellehetetleníti, megfosztva őket a tisztességes gazdasági verseny legalapvetőbb feltételeitől is.

Összefoglalva: A fenti tényállás, valamint az Alaptörvény idézett rendelkezései alapján álláspontom szerint kétséget kizáró módon megállapítható, hogy Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének a hirdetmények, hirdető-berendezések létesítésének, elhelyezésének szabályozásáról szóló 65/2012. (XII. 13.) rendeletének 7. §-a, illetve 9. § -a sérti az Alaptörvény fentiekben felsorolt rendelkezéseit.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) és (2) bekezdése értelmében: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és

b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha

a) az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és

b) nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.”

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 37. § értelmében: „(1) Az Alkotmánybíróság a 24–26. §-ban meghatározott hatáskörében az önkormányzati rendelet Alaptörvénnyel való összhangját akkor vizsgálja, ha a vizsgálat tárgya az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálata nélkül, kizárólag az Alaptörvénnyel való összhang megállapítása.

(2) Az Alkotmánybíróság utólagos normakontroll eljárásban, bírói kezdeményezés alapján folytatott egyedi normakontroll eljárásban, alkotmányjogi panasz alapján, vagy nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálata során felülvizsgálja a közjogi szervezetszabályozó eszközöknek, valamint az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdésében meghatározott jogegységi határozatoknak az Alaptörvénnyel, illetve nemzetközi szerződéssel való összhangját. Az indítványozókra, az eljárásra és a jogkövetkezményekre a jogszabályok felülvizsgálatára vonatkozó szabályokat kell alkalmazni”.

Az idézett jogszabályhelyek értelmében Ügyfelem jogosult alkotmányjogi panasz előterjesztésére, hiszen gazdasági tevékenysége alapján (Debrecenben kb. 80 olyan táblával rendelkezik, melyek fennmaradása a hivatkozott jogszabálytól függ) a hivatkozott jogszabályok alkalmazásában közvetlenül érintett, melynek hatályosulása számára nyilvánvaló jogsérelmet okozott, a szóban forgó jogforrások a fentiek értelmében ellentétesek az Alaptörvény alapelveivel, szellemiségével, és nincs olyan jogorvoslati eljárás, mely az Ügyfelemet ért jogsérelem orvoslására alkalmas volna.

IV./

A fentiekre tekintettel

k é r e m

a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének a hirdetmények, hirdető-berendezések létesítésének, elhelyezésének szabályozásáról szóló 65/2012. (XII. 13.) rendeletének 7. § és 9. §-át az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései alapján megsemmisíteni szíveskedjen.

A képviseleti jogosultságomat igazoló meghatalmazásomat mellékelten csatolom.

Az indítványozó nevének közzétételéhez, illetve az indítványban szereplő személyes adatok közzétételéhez hozzájárul.

Debrecen, 2013. június 26.

Tisztelettel:

Dr. Bagi Ügyvédi Iroda
Dr. Bagi Éva ügyvéd
4025 Debrecen, Simonffy u. 57.
Tel: 52-422-501; Mobil: 30-635-4003
Adószám: 18278024-1-09
OTP Bank Nr.: 11738008-20809568
Dr. Bagi Éva
ügyvéd